

Să citim Biblia împreună

Evanghelia după Luca CAPITOLUL I

51 El a arătat putere cu brațul Lui ; a risipit gândurile pe care le aveau cei mândri în inima lor. 52 A răsturnat pe cei puternici de pe scaunele lor de domnie, și a înălțat pe cei smeriți. 53 Pe cei flămânzi i-a săturat de bunătați, și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale. 54 A venit în ajutorul robului său Israel, căci Și-a adus aminte de îndurarea Sa – 55 cum făgăduise părinților noștri – față de Avraam și sămânța lui în veac”. 56 Maria a rămas împreună cu Elisabeta cam trei luni. Apoi s-a întors acasă.

Nașterea lui Ioan Botezătorul

57 Elisabetei i s-a împlinit vremea să nască ; și a născut un fiu. 58 Vecinii și rudele ei au auzit că Domnul a arătat mare îndurare față de ea și se bucurau împreună cu ea. 59 În ziua a opta, au venit să taie pruncul împrejur și voiau să-i pună numele Zaharia, după numele tatălui său. 60 Dar mama lui a luat cuvântul și a zis : „Nu. Ci are să se cheme Ioan”. 61 Ei i-au zis : „Nimeni din rudeniile tale nu poartă numele acesta”. 62 Și au început să facă semne tatălui său, ca să știe cum ar vrea să-i pună numele. 63 Zaharia a cerut o tăbliță de scris și a scris, zicând : „Numele lui este Ioan”. Și toți s-au minunat. 64 În clipa aceea, i s-a deschis gura, i s-a dezlegat limba, și el vorbește și binecuvânta pe Dumnezeu. 65 Pe toți vecinii i-a apucat frica și în tot ținutul acela

muntos al Iudeii se vorbea despre toate aceste lucruri. 66 Toți cei ce le auzeau le păstrau în inima lor și ziceau : „Oare ce va fi pruncul acesta ?” Și mâna Domnului era într-adevăr cu el.

Cântarea lui Zaharia

67 Zaharia, tatăl lui, s-a umplut de Duhul Sfânt, a prorocit și a zis : 68 „Binecuvântat este Domnul, Dumnezeu lui Israel, pentru că a cercetat și a răscumpărat pe poporul Său. 69 Și ne-a ridicat o mântuire puternică în casa robului Său David, – 70 cum vestise prin gura sfinților Săi proroci care au fost din vechime – 71 mântuire de vrăjmașii noștri și din mâna tuturor celor ce ne urăsc ! 72 Astfel Își arată El îndurarea față de părinții noștri și Își aduce aminte de legământul Lui cel sfânt, 73 potrivit jurământului prin care Se jurase părintelui nostru Avraam, 74 că, după ce ne va izbăvi din mâna vrăjmașilor noștri, ne va îngădui să-I slujim fără frică, 75 trăind înaintea Lui în sfințenie și neprihănire, în toate zilele vieții noastre. 76 Și tu, pruncule, vei fi chemat proroc al Celui Preaînalt. Căci vei merge înaintea Domnului, ca să pregătești căile Lui 77 și să dai poporului Său cunoștința mântuirii, care stă în iertarea păcatelor lui ; 78 datorită mării îndurări a Dumnezeului nostru, în urma căreia ne-a cercetat Soarele care răsare din înălțime, 79 ca să lumineze pe cei ce zac în întunericul și în umbra morții și să ne îndrepte picioarele pe calea păcii !” 80 Iar pruncul creștea și se întărea în duh. (Va continua)

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 – 12 18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” ! I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 130 / D. 28 August 2016

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- De-ar trage un pește mare !
- Dacă stau aici, sunt liberă !
- De unde știți că este nenorocire ?
- Se vor pedepsi înjurăturile ...
- Proverbe latine despre nenorocire.
- Ars longa, vita brevis.
- Dicționare / Să citim Biblia împreună !

PSALMUL 119 : 165

„Multă pace
au cei ce
iubesc Legea
Ta și nu li se
întâmplă nicio
nenorocire”.

Editorial. Când totul pare a fi pierdut ! (IV)

În privința iertării păcatelor este evident că există oameni care au explicațiile lor, dar noi trebuie să știm ce scrie în Biblie despre mântuirea sufletului și cum se ajunge în Cer, (pentru cei care doresc să ajungă acolo).

Să ne punem câteva întrebări, pe care le avem oricum înscrise în noi și de care nu putem scăpa, deoarece le purtăm cu noi peste tot pe unde mergem :

- Se termină oare totul la moarte / la mormânt ?
- Nu va exista o judecată finală și un Judecător, în fața căruia va trebui să dau socoteala de tot răul săvârșit ?
- Oare nu va exista și o zi a răsplătirilor ? (Pentru a pune această întrebare, depinde foarte mult pe ce parte a mesei mă găsesc : a răufăcătorilor, care profită de alții sau a celor care au decis să facă bine, să trăiască cinstit știind că în tot timpul camera de luat vederi a lui Dumnezeu îi filmează, înregistrările fiind păstrate pentru ziua procesului !)

Pentru a înțelege aceste realități vom apela la Biblie, deoarece (în privința vieții de pe pământ), oamenii pot să emită doar presupuneri, dar Dumnezeu ne-a lăsat scris adevărul, despre ce este aici și ce este dincolo :

1. Omul are un trup în care se găsesc sufletul și duhul. După decesul fizic trupul este depus în pământ dar viața din el pleacă undeva. Unde ? În Evanghelia după Luca, Domnul Isus a relatat o întâmplare cu doi vecini. Fizic nu erau departe unul de altul, dar spiritual erau la mare distanță. La un moment dat :

„ ... săracul a murit ; și a fost dus de îngeri în sânul lui Avraam. A murit și bogatul, și l-au îngropat. Pe când era el în Locuința morților, în chinuri, și-a ridicat ochii în sus, a văzut de departe pe Avraam și pe Lazăr în sânul lui și a strigat :

„Părinte Avraame, fie-ți milă de mine și trimite pe Lazăr să-și înmoaie vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba; căci grozav sunt chinuit în văpaia aceasta”. (Luca 16 : 22 – 24) Aici avem răspunsul la prima întrebare. Viața nu se termină la mormânt ci acolo se încheie numai existența fizică ! Așa se explică faptul că trupul

bogatului a fost pus în mormânt, dar adevărata persoană, sufletul lui a ajuns în *Locuința Morților*. El a putut decide ce să facă pe pământ, cum să-și trăiască viața de aici, dar dincolo totul a fost altfel ! Viața de aici este asemenea unei semănări, *dincolo* răsare ce-a fost semănat câtă vreme omul trăia pe pământ !

2. Va exista și o judecată finală pentru cei care nu au vrut să-și rezolve probleme cât au trăi pe acest pământ. „*Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău*”. (Eclesiastul 12 : 14)

3. Pentru cei ce se luptă fiind de partea Binelui, apostolul Pavel scria : „*Căci toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, pentru ca fiecare să-și primească răsplata după binele sau răul pe care-l va fi făcut când trăia în trup*”. (II Corinteni 5 : 10) Ce pot să fac ? Să-L chem pe Isus în viața mea!
(Continuarea în nr. viitor)

De-ale copiilor ...

Un băiețel, fiu de pescar, se așeză la umbra unei sălcii și-și aruncă undița în râu.

"De-ar trage un pește mare!", spuse el.

Numaidecât prinse o știucă puternică și o trase din toate puterile. Dar marele pește se zbătu așa de puternic, că-l trase și pe băiețel în râu. Tatăl său, care era în apropiere și-și întindea plasa să se usuce, sări în apă și-l scoase din marea primejdie. Apoi îi spuse fiului său: "Vezi tu, nu este bine întotdeauna să se împlinescă dorințele noastre".

Povestiri cu tâlc

A fost odată o coardă de chitară care stătea lângă chitară și se gândea: "Dacă stau aici, din acești cai sălbatici și-și fractură piciorul. *sunt liberă pentru că nu sunt strunită. Asta-mi mai lipsește, să mă las strunită la acest instrument vechi și demodat și apoi să stau lângă alte corzi care sunt gălăgioase*". Nu putea să se uite la instrumentul vechi și la corzile vecine. Dar coarda de chitară devenea din ce în ce mai nefericită în libertatea sa solitară. Era acolo jos și se gândea: „Așa nu mai poate merge mult !” Acolo era și chitarist căruia îi plăcea acest instrument vechi. Și în viața unui om credincios există Jurase să nu strunească nici o coardă care nu dorește acest lucru. De aceea a trebuit să aștepte deseori mult timp până când putea să cânte din nou. Acum observă cum coarda de chitară care stătea pe podea suferea că nu era luată în considerare. El se gândea : „Dacă ai observă cum coarda îi făcu din ochi, plină de afecțiune și dorință. Atunci o luă, o struni cu grijă din ce în ce mai mult. Ea începu să sune din ce în ce mai bine. Acum corespunde tonalității sale și sună în armonie cu celelalte corzi vecine. Cântarea putea începe. Și multe inimi triste au fost înveselite. (Sursă întâmplări : internet)

Rubrica sufletului nemântuit

De unde știți că este nenorocire ?

Un țăran avea un teren greu de prelucrat. Avea doar un fiu care-l ajuta și un cal cu care ara. Într-o zi îi fugi calul de acasă. Vecinii veniră la țăran și-i plâneră de milă pentru această nenorocire. Dar țăranul rămase liniștit și le spuse : „De unde știți că este nenorocire ?”

Câteva săptămâni după aceea, calul se întoarse înapoi și aduse cu sine zece cai sălbatici. Vecinii veniră să-l felicite pe țăran pentru norocul său. Dar țăranul rămase liniștit și le spuse : „De unde știți voi că este un noroc ?”

O săptămână mai târziu, feciorul călări pe unul din acești cai sălbatici și-și fractură piciorul. Acum țăranul nu mai avea nici un fecior care să-l ajute. Vecinii veniră din nou ca să-l compătimească pentru această nenorocire. Dar țăranul rămase liniștit și le spuse : „De unde știți că este o nenorocire ?”

În săptămânile următoare izbucni un război și soldații veniră prin vale pentru a-i lua pe tineri la război și să-l compătimească pentru această nenorocire. Dar țăranul rămase liniștit și le spuse : „De unde știți că este o nenorocire ?”

În săptămânile următoare izbucni un război și soldații veniră prin vale pentru a-i lua pe tineri la război și să-l compătimească pentru această nenorocire. Dar țăranul rămase liniștit și le spuse : „De unde știți că este o nenorocire ?”

În săptămânile următoare izbucni un război și soldații veniră prin vale pentru a-i lua pe tineri la război și să-l compătimească pentru această nenorocire. Dar țăranul rămase liniștit și le spuse : „De unde știți că este o nenorocire ?”

Dicționar de antonomază

• **Ghervase** : Foarte rar în epoca contemporană, Ghervase este un nume a cărui etimologie rămâne nesigură. Cea mai răspândită explicație a numelui latinesc este aceea care îl consideră de origine germanică: ar fi vorba, deci, de un nume compus din *ger-* („lance”) și *-wasjan* („a fi puternic”) sau „a vesti”. Cea mai veche formă atestată la noi este Ghervasiu, în documentele transilvănene din sec. XI- XIII. În Moldova și în Țara Românească, formele Ghervase (cea mai frecventă), Ghervasăia, Ghirvasă, Ghervasie, fem. Arvasia, etc. apar prin intermediul limbilor slave. Ghervase este întâlnit, astăzi, mai mult ca nume de familie.

Cartea veche 146. Înjurături sau sudalme
Mântuitorul a făgăduit pedeapsă chiar pentru vorbe mai puțin grele, dar urâte : „de toată vorba deșartă care o vor grăi oamenii, vor da seamă în ziua judecății”. Deci cu atât mai mult se vor pedepsi sudalmele, înjurăturile de cele sfinte. Căci omul e dator a vesti lauda lui Dumnezeu (Psalmul 51 v. 15) iar nu a-L hulii. Ioan Gură de Aur zice : „Dacă e cuviincios și de lipsă a pedepsi pe cel ce batjocorește pe domnitorul țării, de bună seamă e mai de lipsă a amenințe și pe cel ce hulește pe însuși Dumnezeu”.

Împăratul german Rupert (pela anul 1400 d.H.) a dat voe să se întoarcă acasă toți răsvrătiții isgoniți din țară, dar nu și celor care au înjurat de Dumnezeu, căci – zicea el – *cei răsvrătiți contra domnitorului, venind acasă, se pot răzvrăți, cel mult contra domnitorului pământesc, dar suduitorii contra lui Dumnezeu „se pot răzvrăți contra celor dumnezești ; și în această țară, unde oamenii se răscoală împotriva lui Dumnezeu, aoclo nici tronul domnitorului nu mai poate fi sigur și nici fericirea poporului nu poate dura mult”*.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

Ars longa, vita brevis („Arta e lungă, viața e scurtă”) este traducerea în latină a primului aforism al celebrului medic grec Hipocrat, supranumit „părintele medicinei” (400 – 377 î.e.n.). Mai răspândită și mai întrebuintată de-a lungul vremii, versiunea latină s-a impus și a rămas în locul celei grecești, din care s-a născut. E folosită ca un sfat, ca un îndemn, când vrei să spui cuiva să se grăbească, fiindcă timpul e scurt și sunt multe de făcut.

Dicționar Biblic de nume proprii

Din Dicționarul Biblic de nume proprii :
• **AMIŞADAI** = 1. Poporul meu este atotputernic. 2. Poporul sau Omul Celui Atotputernic. 3. Ocrotitor este Cel Atotputernic. Un israelit (Numeri 1 : 12).
• **AMITAI** = 1. Adevărat, Credincios, Demn și Încredere, Sincer. Tatăl proorocului Iona (II Împărați 14 : 25, Iona 1 : 1, 3, 5, 7) ...

Versetele săptămânii

„Multă pace au cei ce iubesc Legea Ta și nu li se întâmplă nicio nenorocire ...”.

Psalmul 119 : 165

Proverbe latine despre nenorocire

• Această zi trebuie însemnată cu o pietricică neagră. • Cine suportă cu răbdare o nenorocire și-a ușurat pe jumătate povara. • Fulgerul este orb. • Din nenorocirile altora trag, de obicei, învățăminte cei prevăzători. • Nu există nici un rău în care să nu fie și ceva bun. • Bărbații adevărați nu se lasă doborâți de necazuri. • Într-o situație grea mustrarea este crudă. • Până și reamintirea unei nenorociri trecute constituie o altă nenorocire. • Din aceste pricini, acele lacrimi. • Se văd plutind ici și colo puțini naufragiați pe genunea de apă nesfârșită. • Tu nu ceda în fața nenorocirilor, ci înfruntă-le și mai curajos. • Șarpele stă ascuns în iarbă. (Proverb : *Nenorocirea vine de unde nu te aștepți*). • Într-o situație nenorocită, buna dispoziție reduce jumătate din neajuns ! (Din *Proverbe și cugetări latine*, Editura, Albatros, București, 1976).

Cum pot fi mântuit ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23)
2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.
3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23)